

Előfizetési árak:

Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.

Egyes szám ára 16 kr.

BUDAPEST, 1885. ÁPRILIS 5.

Megjelen minden vasárnap.
Előfizethetni a kiadóhivatalban Budapesten,
Koronaherceg-utca 3.

NAGYPÉNTEKEN.

Szomorú ünnep. Gyászló éneket
Mond az egész világ...
Ma ölték meg gyarló vak emberek
Az istennek fiát.
Az égi eszmét, mely lobbot vetett,
Hogy fényt lövellne szét,
A vak sötéthez szokott vak szemek
El nem viselheték.

— És hajh! azóta mindig úgy van ez!
Kancsalul nézik, a mi nagy,
Azóta is a föld hány lángoló
Eszmétől felriadt!
S hány messiásnak lett jutalma a
Kínos, gyászos kereszt!
Ki tudja: vaj' lesújtó e tudat,
Vagy épen vigasz ez?

Harmadnapon sírjából Ő kikelt,
S vele eszméi mind,
S elboríták a világot ezek
Égő tűz lángjakint.
Azóta halleluják zengenek
A diadal felett...
Óh! hatott az gyorsan; érte előbb
Csak halni kelle meg.

— Hát a kik bús halálba mentenek
Azóta annyian:
Felkelnek-e eszméikkel együtt
Majd diadalmasan?
Lesz-e húsvétja annyi nagy, dicső
Halottnak valaha?
Harang zeng holnap: egy csepp vér se hull
El hasztalan soha.

F—s B—t.

Haszontalan tudnivalók.

— **Tallián Béla** alispán úr német skartétában hirdeti nőiülését. Miért nem inkább talliánul?

○ **Tolnay megy**, Baross jön. A nagyfejű tót legény Baross Gábor idézi hát elő a legújabb vasúti szerencsétlenséget.

> **Az írói kör** tisztújító közgyűlésén egyszerre két Pulszky konkurrált tisztségre. Elbuktak sorra és orra.

× **Bismarck hercegnek** születése évfordulója alkalmából a német patrioták télmillió mark ajándékot adtak. Pedig a vas kancellár évenként vagy 45 ezer mark fizetést kap. Ő hát az egyedüli, a ki sokat *markol* és sokat szorit.

A Popper-Castrone-házasság demique fucsba ment: Popper úr hoppon maradt; meg akarja változtatni a nevét, így: Hopper.

== **Aygelesz Dolfi** a várszínházban felolvasást tartott: a közönség a jeles tárczairónak multjára való tekintetből megtapsolta az — ismeretlen szerzőt.

Krónikás adomák.

I.

Besze Jánosról.

Most, hogy szegény Besze Jánosról szó volt a napokban, mint a ki legközelebb került ki betegségéből felépülve a szegedi kórházból, érdekes lesz róla az alábbi történetkét elmondani.

Egyszer Budapesten a városligetben sétálván «General Böse», találkozik a két Wodiánerrel. Ezek meg akarják vexálni a hirhedt generálist és megszólítják:

— No, generál Böse, hogy vagy? Mit csinálsz? Egy idő óta sehol se vagy látható: talán bizony a memoirjaidat irogatod?

— Nem biz' a! — felel Besze János, a ki rögtön látta, hogy ezek most őtet ki akarják figurázni, — hanem tudjátok kedves lelkeim: nagy dolgon töröm én most a fejemet.

— Ugyan? s mi lehet az?

— Hát egy hadsereget akarok szervezni, hogy legyen kinek *liferálnotok*.

II.

Hol van a káposzta-mag?

Meghalt a r—i bíró, Furcsa Nagy István uram felesége.

Ott siratták a kiterített nagyasszonyt a rokonok, ismerősök, eselédek. Maga Furcsa Nagy István uram a sárga földig leszomorodva ült a ravatal mellett, két kezét nagy bánattal az ölébe eresztve, fejét lehajtva.

Egyszerre csak felugrik, rémülten a homlokára csap s elkiáltja magát:

— Tyűh! teringettét is! Azt meg egészen elfelejtettem megkérdezni a szegény feleségtől, hogy hová tette a — káposzta-magot?

III.

A rongyos bankó.

1849-ben, mikor a magyar kormány Debreczenben székel, egy környékbeli együgyű földmivestől a debreczeniek semmiképen sem akartak elvenni egy rongyos egyforintos bankjegyet.

Tréfából azt találták neki mondani, hogy vigye el Kossuthhoz: annak a dolga érte jó bankót adni.

A jámbor atyafi nem is gondolkozott sokat, hanem fogta magát és felkereste a kormány-

zót. Az éppen nagy társaságban volt, mikor a földmives bebocsáttatott. Kossuth előzékenyen elibe ment.

— Mit kíván, édes barátom?

— Kigyelmed légyen az a Kossuth? — kérde az atyafi felelet helyett.

— Igen, — válaszolt a kormányzó.

— Hát ehun van ez a rossz bankó; sehol sem akarják tőlem elvenni, azt mondták: jöjjen ide velem, majd kigyelmed kicseréli.

— Szívesen, kedves barátom.

S azzal adott az embernek egy ujdonaútj bankót.

Az atyafit nagyon meghatotta a szíves látás és egy ideig megállt az ajtó előtt, mielőtt kiment volna. Aztán megint visszafordult s nagy tisztesség-tudással még egy kérdést tett:

— Hát a Kossuthné ifiaszony itthon van-e?

— Itthon van, édes barátom.

A mire istennek ajánlotta az úri társaságot az atyafi és elment; hanem másnap megint csak beállít, hozván magával «Kossuthné ifiaszony» számára olyan darab gyönyörű méz-sejtet, (mivelhogy mézes gazda volt ő kigyelme), hogy testvérek közt is háromszorosan megérte az egy forintos bankót. **Anonymus Notarius.**

Rendőrületi szabályrendelet.

Motto: Fogtam törököt,
de nem ereszt.

Az operaház körül álló kocsik közlekedésére nézve következő szabályrendelet adatik ki:

1. A miniszterek és államtitkárok (inclusive Móricz Pál és Hegedűs Sándor) kocsijai külön a hajós-utcában állanak. Publikum és rendőr köteles e kocsikra szent áhitattal figyelmeztetni.

2. 3000 cenzusos mágnások fogatai behajthatatnak az előcsarnokba.

3. A főrendiházból kirekedt, s ennél fogva 3000 frt adót nem fizető mágnások fogatai a sugárutnak városligetfelőli végén tartoznak megállni.

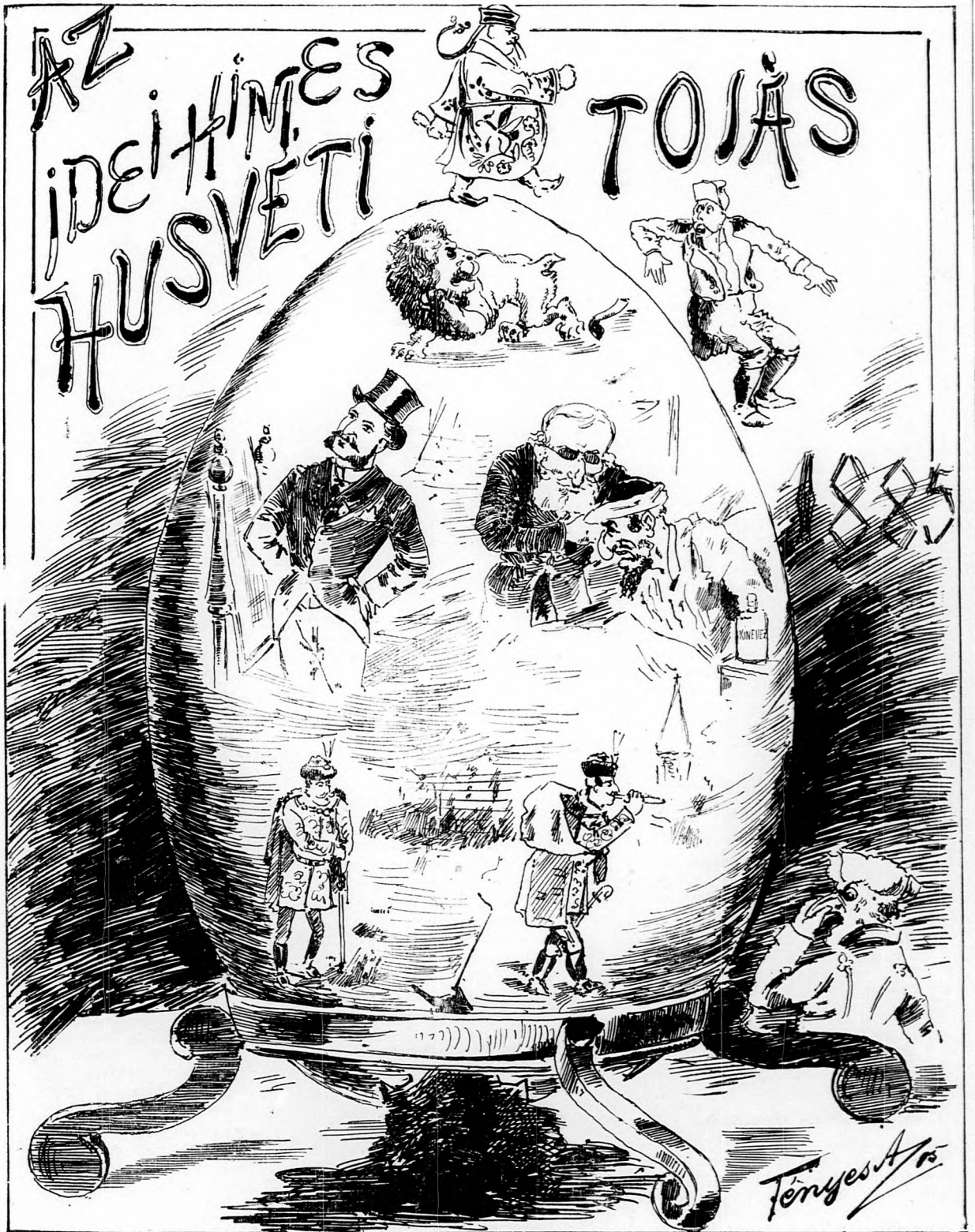
4. Kétezer forintnál kevesebbel dotált hivatalnokok komfortábliai az osztrák-államvaspálya környékén tartoznak lebzselni.

5. Az omnibuszokon és lóvonatú kocsikon közlekedő gszindl állítsa meg a fogatát a kerepesiút és országút sarkán s úgy gyalogoljon be az operába.

6. A gyalogos publikum kalucsniái a Duna-parton rakandók le szép sorjába.

Török,

de nem az enyingi, hanem az ebengi.

— Bemegyek a minap szivaht venni. Véknyan chesztvén a táhezám, egy kúba szivaht vettem. Kiviszem, há akahok gyújtani, hát istenért se akah meggyúlni.

Ehhe visszamegyek a boltba s azt mondom a thafikos leánynak: «Pahdon kisasszony! én még két és fél khajezáhhall adósa mahadtam, meht kúba belyett bhítannika szivaht kaptam».

— Mäh csak nem engedem, hogy az ohszágos kiállítás úgy müljék el, hogy én is ki ne állítsak valamit Példának okácht kiállítok egy olyan váltót, a melyet nem bír más eskomptihozni, csak valamelyik életúnt zsidó. Ebben konkulháljon nájd velem akáhmelyik gentyh-casinói tag. Biztos vagyok, hogy én nyehem az első díjat.

— Szász Káholy uham-bátyámhól azt mondják, hogy nines az az alkalom, a melyikhe ő ne tudna vehset ilüni. No hát ilhjon az én és valamelyik Hothschild kisasszony számáha egy nászdalt.

— Nézem Gyuhi pajtással az állatkertben a balna szudániakat. «No Gyuhi pajtás, — mondom, — mit képzelsz: mi lehet ilyen szudáni hölgynek a legédesebb, leg-eléhhetlenebb ábhándja?» — «Bizonyosan egy fekete gavalléh!» felel ő. — «Nem, — felelek én, — hanem egy napfényes éjszaka».

Doppelmayer Venczel veteráner general-rapportja.

Antreten!

Fujt mek Muzik.

Feteraner-etyled:
«Tasz iz tie Park-
muzik.
Tasz iz mein hechstes
Glick».

Aza mieng hechstes Glick, migorr a mieng gidünné Batriódok, tie Sachsen fon Szípenpirgn csünállnag a gmein-zame Monarchietül ety tündedess: «Nix ungrisch!»

Hoch! Hoooh!!

Fujjat General-Marsch.

Ot fold ety Ferpriderung az étle Naczionnal a Walachchal. (Kreutz-donnerfetter szoll szi treffen, noch-amal!) némed és wallach; az ety szif, ety léllek: tyenyeri ety vessék.

Hoch ihr Sachsen unt Walachen fon Szípenpirgn! Ha gotonákra van szükseg, (gésznt aussí mitn parparschen, unsaupern ausdrück!) esag atyatok jell: feteraner-regiment fon Púdapészt negteg ite pefezett, mitn blanken Szábel unt a Militär-Muzik!

Fujjat General-Marsch!

Marsch ki matyarnak!

«Tasz iz tie Purgmuzik,
Tasz iz mei hechstes Glick!»

An virstl mit krén!!

TIHANYI HALÁLÁRA.

**A színpadon, ha megjelent,
Föülmúlt más hatot,
Szívből fakadt a humora,
S a szívünkig hatott.**

**Megirigyelte a halál,
S hogy jókedvű legyen,
Sötét országán a kacaj
Csengjen völgyön, hegyen:**

**Lakába tért, körül tekint,
S míg gyermek s nő remeg,
Hideg kacajjal jég keze
A — szívét fogta meg.**

A szebeni szászok

esüfél öltögetik ránk a nyelvöket a szebenmegyei gyülésen. Szász és oláh összefog ellenünk, s nines, csak egy ember, a ki mellettünk fölkel.

Az az egy is csak azért teszi, mert vele született kötelessége, úgy hívják, hogy dr. Fölkel.

Baross Gábor nótája.

Hej, szegim tot legim,
Mindig krumpli zabalnyi,
Kapalnyi, kaszalnyi,
Mig se jo agyba halnyi!
Elmegyek in Budapestba
Szerencsit megprobalnyi,
Jo lesz otan kalyhat fütnyi
Minyiszterhez bealnyi.
— Hej, gazdaszom!
Fazekat drotoztasanak!

Hej, szegim tot legim,
Mar krumplit nem zabalnyi,
Tot legimnek fejr kenyir
Minyiszter adogalnyi.
Ki csak peso jartam edig,
Zselezsnyiczsan nem ünnyi,
Tudok mozd mar zselezsnyiczsan
Lokomotiv befütnyi.
— Hej, gazdaszom!
Fazekat drotoztasanak!

Hej, szegim tot legim,
Nagy urat megjatszanyi,
Minyiszternek a Keminynek
Első hazknyecht meglenyi,
Magyar legim, Tolnay legim
Utban neki meglenyi,
Tulipantos szüirit neki
Muszaj lenyi kitenyi.
— Hej, gazdaszom!
Fazekat drotoztasanak!

Hej, szegim tot legim,
Regulat nem felednyi:
„Vigiyis fiam Magyarorszog!
Zurnak neked ot lenyi,
S ha a totot magyar zember
Hazaba befogadnyi,
Zatraczeni! magyar zembert
Hazabul kiturkalnyi!
— Hej, gazdaszom!
Fazekat drotoztasanak!

Pikulás.

UJ DIVAT.

A szegény vén hölgyet ott hagyják s a feketére van mindenkinek gusztusa.

Akadémiai jelöltek.

Br. Ke-nény Gábor, a kalendárium-csinálás terén szerzett bokros érdemeiért: juxból ajánlja a hirhedt tréfa-csináló Pulszky Ferencz.

Deák Farkas, levelező tagot rendes tagúl ajánlja Ipolyi Arnold: erre való okát még eddig kideríteni Szinnyi Józsefnek sem sikerült.

Dr. Földes Béla egyetemi tanár, mivelhogy man muss sich grojsz machen.

Hegedüs Sándor, a classica filologia terén szerzett egyetlen ugyan, de nagy felfedezéseért.

Lánczy Gyula egyetemi magántanár; érdeme: a politikai bolygók felfedezése.

A FÖRENDEK.

— 1885 márcz. 24. —

Századok óta helyet foglaltatok a hon ülésén; —

Persze, kevés áldást hagytak a tetteitek.

Minde, megépp úgy most „t e m e t é s t e k” is azt bizonyítja:

Hogy szellem- s életnélküli volt ez ülés! —

Cato.

TUDOMÁNY.

— Ex cathedra. —

Nem kell himni, hogy Nagy Sándor kimerültségből halt meg, mivel hiszen még fiatal volt, sőt emberi számítás szerint még sokáig élhetett volna, ha olyan korán meg nem hal.

József császár zseniális uralkodó volt, csak a kellő időbeli születést hibáta el.

A régiek sokkal jobban itak, mint mi; erről kiki meggyőződhetik az én «Régi klasszikusok» című munkámból.

Beszéljen, kérem, hangosan mikor felel, különben azt kell hinnem, hogy helyesen felel meg a kérdésre

Mikor Adám a világot megpillantotta, hiába kereste Évát, holott az még nem is volt a világon

A lanczetta, uraim, igen veszedelmes szerszám valamely ügyetlen kirurgus kezében; én tehát soha nem is használok a t.

A peleskei nótárius utazása a budapesti országos kiállításra.

Sokat olvastam már könyvekben ő rüla,
Kinek esztergáján sok rim kigurála,
Kíváncsi valék hát e poeta úrra,
Hogy verseit mikép furagja és fúrja?

Illő emberséggel léptem be hozzája,
Épen surrogott is a gyors esztergája;
O nagy szívesseggel rögtön eksplikálja:
«Itt a sok rim, csak a megrendelést várja.

Van itt nagy választék, ha kell, egész háttal,
Óda és makáma, jól billegő lábbal,
Mindent kap itt, a ki benézni nem áttal:
Im, ép most fűzetik zsinórra egy nász-dal».

Mentem oszt' estére híres óperaiba,
Akarcán hallgatni jó magyar nótára.
Haj! de volt ez csak a füleim kárára,
Egy igaz magyar szó nem sok: az se jára.

Baczur Gazsihoz hát, «jerünk innen», mondok,
Mert ucse! még megint a színpadra rontok.
De Gazsi sajnálván már a két forintot,
Azért mulatságot mindjárt csucarintott.

Egy németet fogott, kin a kaczabajka,
Miként az ostábla, olyan tarka-barka:
S mert — mint Gazsi mondá — ez vitt be a bajba:
Kárpótlásul sakkot játszadoztunk rajta.

Zatraczeni Zatróczy Vitályos levele a szerkesztőhöz.

Tekintedezs Redactorom
uram!

Tyüh! teringetét izs!
Mozsd nem szeretnik zajsagi-
iro lenyi! Menyi temirdek
hir zudulja ösze ezere min-
denfelöl! Anglianak van
Oroszorszagal van kinja:
Franciaorszagnak Kinaval
tonkinja, izs nekünknek le-
czenzusolt magnasokal,
kimarat zsidó rabinusokal
nagyheti passionk.

Ezt aztan mindenap ujra meg ujra megirnya, ve-
zirezikben, entrefiletben, tavitratban, zujdonsagban,
de ugy hogy az mind csupa változatosag legyen,
egy sor se hasonlítson ma ahoz, a mi tegnap volt
megirva: különben praeumerans visza küld zajsza-
got, hogy ezt mar tegnap olvasta, tesik ujat kíta-
lalnya. Inkab ne legyen igaz, csag maskipen szolyon,

az a mestersig, — csaghogy hat ehez nem irthet
am mindeki.

Haj hanem mit zajsagirok! Azoknak az a kenyere,
hogy jó pizir kaesara lüvödözenek. Hanem szegin
status-férfiak! Azoknak muszaj mindig gondoskodnya
fris dolgokról zajsagirok szamara. In csag mozd
gyüivök ra, hogy ezek a status-firfiak egytalanban
nem izs zorszag boldogitasairt anyit törnek a fejö-
ket, hanem csag azirt, hogy legyen mit irnya zuj-
sagoknak. Gladstone azir kap hajba muszkaval, hogy
«Times» meg ne bukjon; Ferry megbukja, hogy
«Temps» megilhesen, Tisza Kalmany főrendi hazat
reformal, hogy «Üstököz»-nek legyen mirül irdogalnyi.

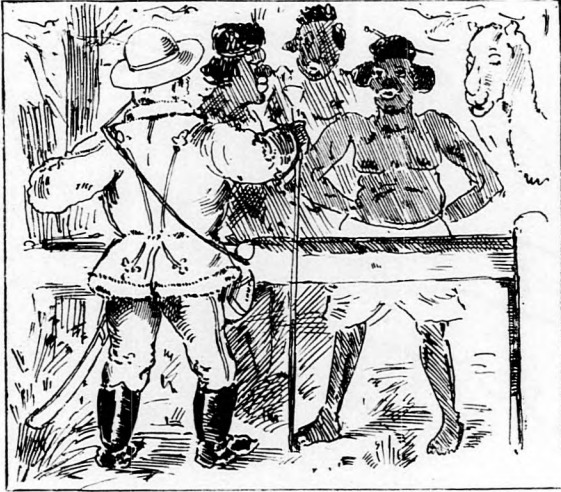
Ni! jo hogy eszembe jutya «Üstököz»-ről: it kül-
dök az előfizetisi pinzt, mer halok, hogy jövő sza-
mot mar nem küldi meg szerkesztő barátom azoknak,
a kik mig idaig se nem beszolgartatak uj ivnegyedi
angariat. Jol teszi!

Maradok

alazatozs szolgaja

Zatraczeni Zatróczi Vitályos.

A peleskei nótárius utazása a budapesti országos kiállításra.

Másnap kimenék én derék jó Serákhoz,
Ki az állatkerbe minduntalan mást hoz,
Szingalézt és lappot szaporán plakátos:
Operáért nekem majd e kárpyótlást hoz.

Vala most látható egy sereg szudáni,
Azt kellették vala nékem megcsudálni,
Néztem is, hogy szemem kezdte már ugrálni...
Álmélkodásommal nem t'ok micsinálni.

Peleskei népek! azt izenem néktek:
Jó lesz odahaza hogyha szélyvel néztek,
Otthon vannak-e most a szigány-legények:
Julgége és Csóri? hogy elvesztek: fétek.

Már elmenni valék épenséggel készen,
Fejtörésben valék elkábult egészen,
Mondok! e szudánság mégis móka lészen,
S topp! oda is lépek hát egyhez merészen.

Motozott fejemben: ismerem én eztet,
De hogy honnan? arról álmodni se kezdek;
Az is reám aztán nagy szemet meresztett,
S bekesem megrántva, vallani így kezdett:

«Nótárius uram! az istenre kérem!
Látom, hogy megismert, árutóm ne legyen;
Én főrendi voltam, de kitettek szépen,
S mert máshoz nem értek: e pályára léptem».

(Folytatom.)

NAGYAJTAY ZAJTAY ISTVÁN.

AP(O)RÓSÁG.

Az izják az újságok, hogy b. Apoz nem akarta
a bézkocsiját kifizetni.

Vagy igen: Csak hogy ap(e)zó pénzzel.

Valjon mit szól ahhoz Lálfy herczeg, hogy Apoz
magát Lálfy herczegnek adta ki?

Ne, apprehendálni nem apprehendálhat, hiszen
abban csak bók van, hogy Lálfynak adta ki magát;
beismerte, hogy különb a Lálfy, mint az Apoz név.

Egyebizánt: mivel magyar mágnás létire leborot-
vált arczczal jár, csak nem mondhatta, hogy ő a
híres erdélyi mágnás Apoz-családból való. Bizonyosan
nem hitte volna el neki a zendőrbiztos.

Kospallagi Bulesu végzett földesúr slágerei.

Ne itélj meg senkit az esernyő
után; mert az esernyő
többnyire nem azé, a kinek épen
a használatában van.

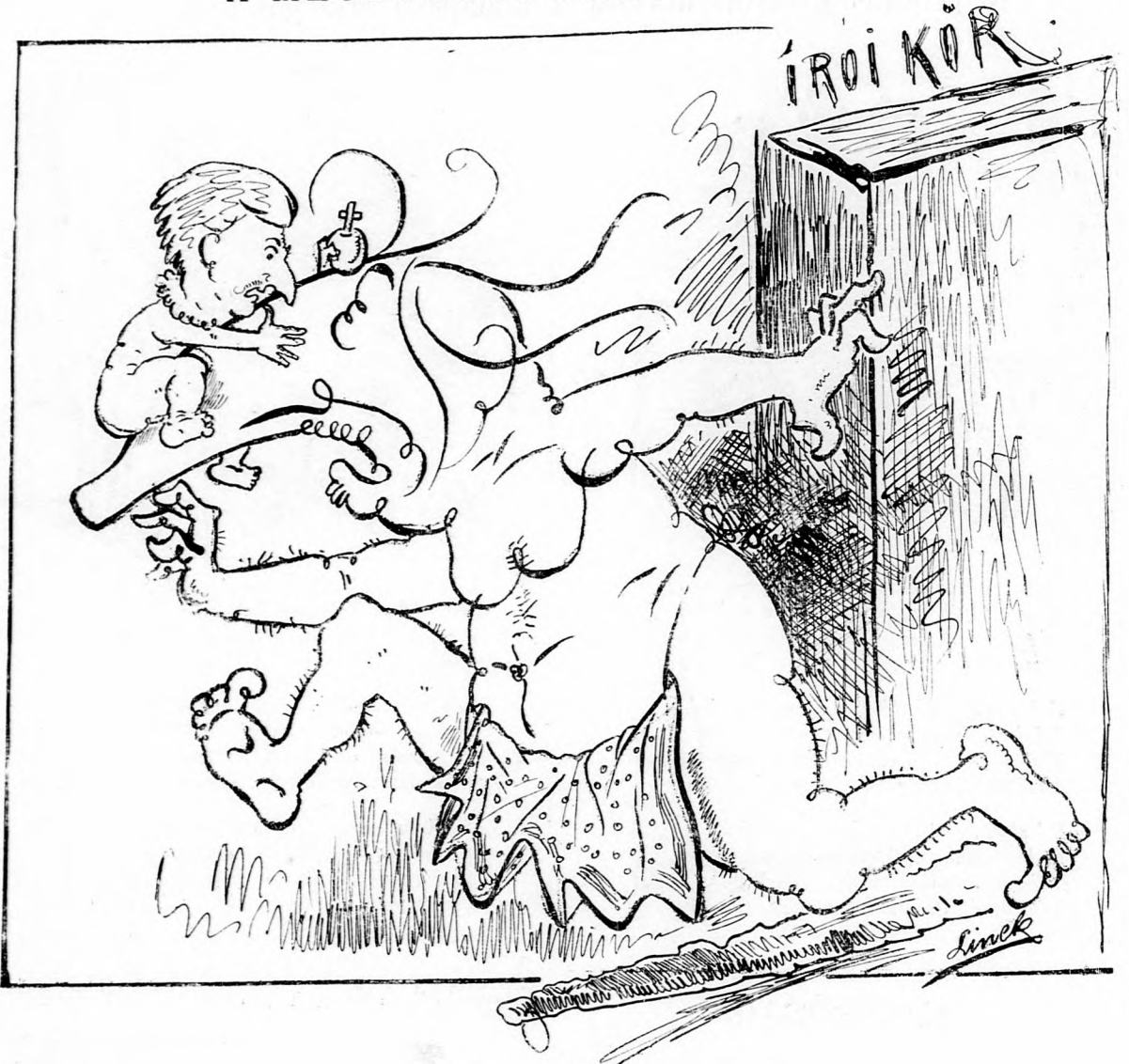
„Édes a hazáért meghalni!“
mondja a hazafias közmondás.
Ezt is valami spódium-gyáros
találta fel, a kinek csontokra
van szüksége.

A halálban pedig csak egy
vigasztalás van, hogy: ha már
az ember a földben nyugszik,
nem kaphat nap-szúrást.

Szomorú, de igaz, hogy pisz-
kos manipulációk tiszta hasz-
not hajtanak.

A MEGLÓDULT NAGY KRISTÓF

vagy: Pulszky futása.

FAZÉK JÁNOS Ő NACCSÁGA BÖFÖGÉSEJI AZ IPAROS-KÖRBEN.

Pétör! egy fotólt, mer mindnyán mögpukkadok az mérgeződés mián.

Míjjen jól ment mán az dolog azzal az Orezy-kertvel. Kitiltották onnan az gyérököket, dajkákat.

En erre mingyán megcsináltam az kalkulát ilyenfórmán: Most mán a József- és Ferőncz-városnak nincs lebegője, a kít szilasson: de lebegőt színi mindenképen muszáj. — ergo-

vigyorgo: pizirt is me veszik.

Nekem meg van egy három négyszemőlyni kertem; abba elvetek egy csomó parajt, árnyékolónak

végig huzgáltatok rajta ruhaszárító sinórt, arra az magam és az szomszédáságom ruháját mindennap kirakatom száríjtani, szellőzni, osztán kihirdetöm: hogy igen pompás szórakozási hely ajánltatik az publikumnak igen ócsesón! egy szíppanatot lebegő 10 kr., egy órai ottmulatás 50 kr., egész napi ott-tartózkodás 1 forint.

Hát az tanács elibe kertel az kert-tervejimmek, mögkeresi az Orezy-kert katonai hatóságát, hogy nyissa ki mögint az publikumnak az kertet.

Hiszzen így tönkre teszi az tanács az városi polgárokat.

Pétör! még két fotólt! mer úr az úr, ha ősze nincs is.

Hogy ugrott meg Tihanyi Miklós egy névestéről?

Megírtam én már egyszer ezt a históriát, de mivel most olyan szomorú alkalmat nyújtott rá szegény jó Tihanyi, hát még egyszer elmesélem, úgy a hogy tőle hallottam volt.

Hát egyszer *Tihanyi* Miklós és *Tamási* József, mint aféle rendes háztartású családú emberek, arra a gondolatra jöttek, hogy minek fogyasszák ők oda haza ebédnél, vacsoránál azt a rossz bort, a melyet itt a városban mérnek ki nekik halbszájdlíként: elmennek a Dunaparra a szegszárdi boros gazdák piaczára s vesznek ott maguknak annyit, a mennyi egy időre kell. Ott aztán kóstolgatták a jobbnál jobb borokat, míg az igazúra ráakadtak és egészen polgári jó kedvük lett, mire a vásárt megeselekedték.

Úgy jöttek aztán haza felé.

Tudni kell azonban, hogy a szegszárdi emberek ott árulják kint az isten háta megett, a soroksári vámon túl, a jó boraikat.

Hát onnan kellett nekik haza igyekezni.

Sötét este volt.

A mindig jókedvű, vállalkozó Tihanyi Miklós azt indítványozza, hogy ne hagyják magukat a városi mérműkök által régi ázni: ne menjenek az országút kötött marsrutáján, hanem vágjanak neki a városnak torony irányában, hiszen úgys a népszínházhoz akarnak menni, ha pedig a soroksári úton akarnak haladni, hát az roppant kerülő.

Tamási meg nem akarta kedvét rontani: neki eredtek a czaplatásnak, egyelőre egy városszéli házikó ablakából kimosolygó gyertya-világot véve dírekeziónak. Azt nemsokára el is érték, a hol is már csak nem engedte el magának Tihanyi, hogy benézzen az ablakon: koresma-ház-e vagy mi?

Hát látja, hogy ott ül az asztal mellett egy komoly, érett korú úri ember, előtte egy kancsó bor s épen akkor emeli a szájához három esch muzsikus a trombitáját, hogy rákezdje az akkor divatozott polkát: «Hóher Péter!»

— Ucezu te! beh bolond egy csárda lehet ez, Józsi. Ugyan gyerünk be.

Bánta is az! Tihanyi meg rögtön nyitotta volna a kaput, de mivel be volt zárva, zörgetett. — A komor borozó oda bent meglepetve kelt fel, aztán sietett kaput nyitni.

— Van-e itt jó bor bácsi? — fakgatja Tihanyi.

— Van... van! — szól félig kellelenül félig mosolygva az ember s invitálja őket, hogy csak tessék besétálni.

Oda bent szívesen leülteti őket a szőke szakállú komor úr, poharat tesz elibük s megkínálja őket. De hogy ők a magukéból akarnak inni. Hozatnak ők. A komor úr erre megmagyarazza nekik, hogy ide ugyan nem hozatnak, mert ez az ő privát lakása: ő meg a neve napját üli most. Nagyon örül, hogy vendégeket is láthat magánál.

— Csakugyan! — eszmél fel erre Tihanyi, — hiszen ma Nepomuk János estéje van. S ráköszön-

tötte poharát a házzi urra. A esch trombitások tust fujtak.

— Hát aztán lelkem: nincsen uraságodnak családja?

— Dehogyan nincsen, — révedezik a gazda. — itt mulat a családom a másik szobában.

— Mulat? — kérdi Tihanyi csodálkozva, a ki még soha sem tapasztalt olyan mulatságot, a melyből egy ajtón keresztül semmit se hallani.

A házi gazda nagyobb hitelesség kedvéért kinyitatta az ajtót, csakugyan ott ült egy asztal körül két kisebb fiú és egy felserdült esinos leány. Olvastak valamit: az volt a mulatságuk.

— Ejnye, be esinos leánya! — kiáltott fel Tihanyi — aztán okos lehet ám, mert olyan sápadt.

Az apa szomorúan bölintott a fejével.

— De nini gazduram: hiszen, ha neve napja van, hát engedje, hogy megtánczoltassam a kisasszonyt.

Az apának nincs kifogása, hanem a lány össze-rezzen s könyörgő hangon szól a jókedvű színészhez:

— Kérem, én nem tudok tánczolni... soha sem próbáltam még...

— Nem kell ahhoz tudomány kedves kisasszony: a csárdás csak ennyiből áll ni: jobbra egy, kettő, — balra egy, kettő. — aztán újra: a forgatást majd bizza reám. — És produkálta előtte mindjárt a csárdást. Az apa komoran rá néz a leányára, az gépiesen engedelmeskedik, Tihanyi derékon kapja, s a esch muzsikusok rárántják az egyetlen csárdást, a mi a trombitájukba szorult:

Sárga kukoricza-szál.

Kapálatlan maradtál.

Hanem hiába olyan jókedvű Tihanyi, a lány gépiesen engedi magát ide-oda ránczizgáltatni. Tihanyi biztatni akarja:

— Hát legalább nézzen rám, kisasszony; aztán ne legyen olyan szomorú.

— Hát szomorú vagyok?

— Az ám. Mi baja lehet?

— Az, — felel bús mosolylyal a leány — hogy az apám leánya vagyok.

— Hogyan? Micsoda? Engedelmet kérek: mindenki az apja gyermeke. Vagy nem szereti az apját?

— Oh, dehogyan nem! Hiszen én csak őt szeret-hetem a világon.

A táncz véget ért. A leány oly hálás szemeket vetett Tihanyira; s mikor ez bevezette őt a másik szobába, ott azt mondta a leány neki:

— Nagyon köszönöm... ezt a fél órát soha sem felejtsem el... soha sem álmodtam én ilyenről... hiszen én a hóher leánya vagyok.

Az én Tihanyim homlokán egyszerre meghidegült az az izzadság, a mi a táncz melegében kiütődött: megroggyant térdekkel támo lygot barátjához. Tamássyhoz.

— Józsi pajtás, gyerünk haza, mert *megvirradt*. Ugy érzem, hogy sokat ittunk abból a szegszárdi borból. Kóvályog a fejem.

Tamássy meg akkor épen valami nagyon érdekes beszélgetést folytatott a házi gazdával: csak intett

a kezével, hogy várjon még. Tihanyi engedelmet kért, hogy kimegy egy pillanatra. Átvette magát a palánkon, futásnak eredt, vissza se nézve, míg a városban az első utcát el nem érte. Ott várta Tamássyt, a ki de csak nem ment utána.

Másnap a próbán találkozunk. Tihanyi lelkesedve siet Tamássyhoz:

— Józsi, hát nem akasztottak fel? Tudod, kinek a nevenapján voltunk tegnap?

— Tudom hát! Épen akkor beszélte el nekem a hivatalát meg az élete történetét, mikor te haza hittál. Kár volt úgy megiszonyodnod: az már kiérdemelt hóhér; most első legénye Kozarek folytatja a hivatalát. *G. D.*

PANAKODÁS

— Van-e már lakásod?

— Nincs még; épen azon töröm a fejemet, hogy hol kaphatnék a város szélén egy nyugodalmos, bátorságos lakást?

— Nyugodalmos! bátorságos lakást a város szélén? hiszen épen ott rajzanak a gonosztevők.

— Épen azért; most már csak ott lehet az ember bátorságban.

— Hát a Haris-bazárban nem volna kedved lakni?
— Ne vizezelj, mert akkor én mindjárt magát a rendőrségi palotát kínalom neked.

BR. KEMÉNY GÁBOR URALKODÓ ESZMÉI.

Tönkre menni kétféleképen lehet a magyar gazdának, u. m. válság által, vagy fejlődési stádiumban: de tönkre mennie kell. *(Megnyugtató logika.)*

Gyapjú és búza ára egyre hanyatlik. Ez igaz. Csakhogy ebben vigasztalás is van ám: a gyapju-termelő vigasztalhatja magát a búza-termelő kínjaival és a búza-termelő a gyapjú-termelő kínjával: mindkettő pedig

az én állam-filozófiám kínjaival. *(Búza-viasz.)*

Meg kell változtatni a gazdálkodási rendszert; a búza, gyapjú-és-állat-tenyésztő ne termessen ezután búzát és gyapjút, és marhát, hanem vessen a búza-termelő almát, a birka-tenyésztő uborkát, a lótenyésztő pedig ezitromot. *(Giardinetto.)*

Utoljára pedig, ha semmi se sikerül, még mindig van mód, a gazdákon segíteni. Tessék kendert termesztetni, abból kötelet fogni s felkötni magát.

(Gyümölcs a fán, melynek nincs virága.)

BORKORCSOLYÁK.

Buksí. Úgyan kedves tanár úr, mondja csak: hogy lehet az, hogy akárhányszor kísétálok a városból, ez a státua a város végén mindig jobbra esik, s valahányszor visszajövök, akkor már mindig balra esik?

Löwy papa: Khérem, az én kis Számi fiam lesz edj második Beethoven. Már játszik a klavir és söket is egészen.

Borbélynál.
Fiatál úr. Mit vár még hallja maga? Hiszen már egy félórája, hogy beszappanozta az arczatot, s nem nyesi a szakállamat.

Borbély. Boesánatot kérek ifjú úr, csak arra vártam, hogy nőjjön még egy kicsit a szakálla.

Tájkép nézésénél.
— Ah, Artur! nézze csak, mily arabeszk — —
— Talán azt akarja mondani, kedves Gizella, hogy píttagor —
— Hiszen, kedves Artur, az egészen synagóg.

A vácezi útezőn.
— Ej, beh szép leányok!
— Ah, hagyj el pajtás! Minden hamis rajtok: a turnírjuk, a pirosságuk, a mellük — fogadni mernék, hogy a tyukszemek se igaziak.

Egy franciaia útező monológja.
— Hm! Úgy látom: hiába vettem meg ezt a «Franciai magyar párbeszédés könyvet», mert az ugyan meg van benne, hogyan kel beszélni a pinczérrel, kocsisal, kapussal, vendéglőssel, — hanem azt sehol se találom: hogyan kell beszélgetni a szép hölgyekkel?

SZERKESZTŐI SUBROSA. + — —

A. K. (Léva.) Köszönjük a csinos kis dolgot. Mult számunkra már későn érkezett; hanem hiszen ez igen sokáig lesz még napirenden — **B— a K— n.** (Bpest.) Méltányoljuk elkeseredését, hanem azt abban az alakban mégsem közölhattük. A felbőszült kedély nemcsak rossz tanácsadó, de rossz vicező is. Ugy-e, jobb úgy, a hogy magunk nyelbe ütöttük? — **Anonymus Notarius.** (Dbrczn.) Jó lesz az efféléket egy kicsit rövidebbre fogni, úgy mint azt a mai közleményből láthatja, mert különben át kell írunk magunknak, mint a hogy most is eselekedtünk. — **G— s. K— n.** (Kss.) Csakis a «Magyar Salon»-t ajánlhatjuk. Gyönyörű kiállítás, gondos szerkesztése, szép képei egyaránt ajánlják a derék folyóiratot. — **V— i. J— s.** (N. Trnya). Majd ha a kiállítás megnyílik, figyelmébe ajánljuk a Peleskei nótáriusnak, mivel ő kivétel most még csak a város nevezetességeit veszi szemügyre és csak azután ballag ki a városligetbe. **Az «Ü— s» egy olvasója.** A képzésne nem volna rossz, csak hogy akkor már nem lehetett megrajzoltatni, mikor hozzánk érkezett. **Több kéziratról jövőre.**

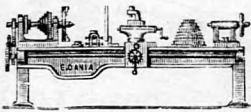
Az „Üstökös“ t. olvasóihoz!

Tisztelettel felkérjük t. olvasóinkat, hogy előfizetéseiket mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

Az ÜSTÖKÖS kiadóhivatala.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Szabó Endre.**

(Szállása: József-körút 48. sz.)

Egyengető esztergák

legújabb szerkezettel, mindenféle nagysággal állandóan raktáron
E. DANIO gépgyárában, BÉCS,
 V. Rampersdorfergasse 7.
 Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Előfizetési felhívás

ÜSTÖKÖS

czímű élezlapra.

Az „Üstökös“-re az új évnegyed közeledtével előfizetést nyitunk.

Az „Üstökös“ előfizetési ára:

április—juniusra (1/4 évre)..... 2 frt.

április—szept.-re (1/2 évre)..... 4 frt.

április—decz.-re (3/4 évre)..... 6 frt.

Az előfizetések egyszerűen így czímzendők:

„Üstökös — Budapest“.

Kérjük az előfizetéseket mielőbb megújítani, nehogy a lap szétküldésében zavar történjék.

Az „Üstökös“ kiadóhivatala.

GUMMI- és HALHÓLYAG.

Legfinomabb és legbiztosabb elővigyázati készülék minden következmény ellen, csak valódi párisi garantiroztatik, tucatzja 1, 2, 3, 4 és 5 frt. — Legfinomabb párisi óvó-szivaeszkák, tucatzja 2, 3 és 4 frt. — Legfinomabb hölgy-preservatív, darabja 2 frt. — Kitünő suspensoriumok, darabja 1 frt, 1 frt 50 kr, 2 és 3 frt. — Küldi titoktartás mellett, használati utasítással

Jul. Reif, spezialista, WIEN,
 IV., Margarethenstrasse 7.

I-ső cs. és kir. kizár. szabad. ujonan javított Ruganyos sérvkötők

Fontos a szenvedőknek.

Fontos a szenvedőknek.

sérvvédővel.

A legújabb találmány az amerikai, ujonnan javított ruganyos sérvkötő Politzertől; ez rugók nélkül van, tisztán rugyantából művészién szerkesztve s az a célja, hogy még a legüdültebb sérveket is lehető legtovább idő alatt egyenletes fekvésbe hozza s úgy nappal a legerőfeszítőbb munkánál vagy a sokat járkálásnál, mint szintén éjjel alvasközben is használtathatik, a nélkül, hogy a sérvbajban szenvedő hivatásában legkevésbé is volna akadályoztatva. Felette nagy haszon, hogy az még éjjel is a testen maradhat, mivel hogy a szenvedő testrésze kiváltképen jótékony kellemes nyomást gyakorol s a legtöbb esetben még a sérv biztos gyógyulását is eszközözi. A legtöbb orvosi tekintély által elismerve, megvizsgálva s a legjobbnak találva: professor Kovács a sebészeti koroda alelnöke, dr. Gross Lajos magy. kir. egészségügyi tanácsos, dr. Glöck Ignác kir. törvényszéki orvos által.

Alólírott egyszersmind nagy raktárt is tart angol és francia acél-sérvkötőkből, — fűggesztő készülékeket (suspensorium) gumból, szövötteket, mint szintén szarvasbőröl. A szarvasbőr és gumi suspensoriumok célja, hogy a tágulást megakadályozzák.

Méhfeskendők, légpárnák, ágybetétek, periódászkák, préservatívumok, gummiharisnyák és mindennemű gummi-árúczikkék. Sérvkötőknél kérem megjelölni: jobb, bal vagy kettős-e, mint szintén a test bőségét is. Megrendeléseket utánvétel mellett elfogad

POLITZER MÓR

cs. és kir. szab. sérvkötő-készítő Budapesten, Deák-Ferencc-utca.

Árak: urak, hölgyek és gyermekek számára, egyoldalúnak dbja 6—10 frt, a kettősnek dbja 10—16 frt, gyermekeknek felével olcsóbb.

Uyanitt kapható a legjobb amerikai sérvkenőcs. Egy tégely ára 3 frt 50 kr.

FIGYELMEZTETÉS.

Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalulag kitüntetett sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva sok utazásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon czímjegyeimet módosítom s arra kék nyomtathat saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl: csúzos szaggasztás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengesség, bénulások, zsugorok stb. ellen; de különösen a bedörzsölés-kenő-gyúró-gyógyomódnál (massage) igen jó hatásnak bizonyult. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghust erősíti és a száj tiszta, szagtalan ízt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is a hajidegek erősítésére, a fejkorpa képződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr.

Brázay Kálmán Budapesten, IV. kerület
 Múzeum-körút 23. szám.

Védjegy 319. és 320. szám.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven bizományosaim névsorával el látva, minden üveghez ingyen mellékeltek.

"THE GRESHAM"

életbiztosító-társaság Londonban.

Fiók Auszriában:	Fiók Magyarországon:
BÉCS,	BUDAPESTEN,
Gisellastrasse 1. a társaság saját házában.	Ferencz József-tér 5. és 6. a társaság saját házában.

A társulat vagyona . . . frank 87,284,420

Evi jövede em préniák és kamatokban 1881. jun. 30-án » 17,134,226.05

Kiadások biztosítási, járadék-szerződések és visszavételekre stb. a társulat fönállása óta (1848) több mint » 149.800,000.—

Az utolsó 12 havi üzleti időszakban a társulatnál . . . 63.992,275

frankért új ajánlatok tételtek, mi által a társulat fönállása óta tett ajánlatok összege 1.324,70,129.55

francra rúgnak.

Prospektusok, valamint minden egyéb fölvilágosítások nyújtanak az osztrák-magyar monarchia minden nagyobb városaiban ügynök urak és az **osztrák** és **magyar fiókok** által adatik.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdusabb
SAVANYÚVIZE
kötünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmán alapuló bajaiban. Általában a víz mind azon köröknél kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

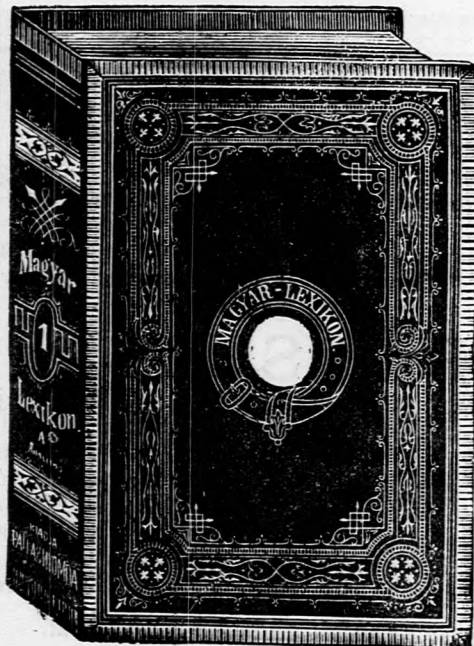
Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Az 1884-ik évi elszállítás
1,500.000 palaczk.

Kizárólagos főraktár
Édeskuty L.
m. kir. udv.
ásványvíz-szállítónál Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

Figyelmeztetés!

A MAGYAR LEXIKON

XVI. kötetével, illetőleg 160-ik füzetével múlt évi szeptember végén **teljesen** megjelent.

Azokat, a kik emű köteteit vagy füzeteit részben már bírják, tisztelettel felkérjük, sziveskedjenek annak kiegészítése iránt kiadóhivatalunknál akár közvetlenül, akár azon könyv-árus útján, ki által a már is birt részeket megszerezték, annál bizonyosabban intézkedni mivel ez évi **május 1-én** a kötet, illetőleg a füzetenkénti árusítást megszüntetjük.

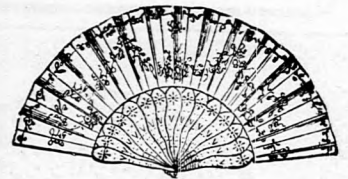
Kapható füzetenként **30 kr**; füzőtt kötetenként esinos borítékban **3 frt**; piros, barna vagy zöld színű angolvaszonkötésben **4 frt**.

Az egész mű füzve **48 frt**; diszkötésben **64 frt**.

PALLAS

irodalmi és nyomdai részvénytársaság, gránátos-utca 6. szám.

ALEXANDRE 14, Boulevard Montmartre, 14 PARIS

ajánlkozik kívánatra bárkinek legyezőket kiválasztás végett küldeni.

Diszes bekötési táblák

az
„Üstökös“ egyes évfolyamaihoz

1 forint 20 krért

kaphatók

Hirhager Károly

könyvkötészetében.

BUDAPEST,

Lipótváros, Árpád-utca 14.